

РЕШЕНИЕ

№ 2437

гр. София, 14.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-IV-A, в закрито заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стела Кацарова

Членове: Галина Ташева
Виктория М. Станиславова

като разгледа докладваното от Галина Ташева Въззивно гражданско дело № 20221100506555 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба, с вх. № 264592/27.01.2022 г., подадена от Б. М. Д. срещу отказ на ЧСИ С.Х., рег. № 863 на КЧСИ за прекратяване на производството по изпълнително дело № 20218630400989 на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, обективиран в резолюция от 08.11.2021 г. по искане на длъжника с вх. № 59127/05.11.2021 г.

Жалбоподателят излага, че с изпълнителен лист, издаден на 30.03.2021 г., въз основа на който е образувано процесното изпълнително дело е осъден да заплати на „Т.-С.“ ЕАД сумата 2694.72 лв. - главница за периода м. 05.2015 г. - м. 04.2017 г. Поддържа, че изпълнителното дело е образувано 2021 г., от което следва, че е изтекла тригодишната погасителна давност. В жалбата се навеждат доводи също така, че периодите за вземанията, посочени в изпълнителното дело са различни от тези, описани в изпълнителния лист – съответно 30.08.2019 г. - 19.04.2021 г.

В тази връзка отправя искане към настоящия съд на основание чл. 435, ал. 1, т. 1, вр. чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК да бъде постановено прекратяване на изпълнително дело № 20218630400989 по описа на ЧСИ С.Х..

Взискателят по изпълнителното дело „Т.С.“ ЕАД не е депозирал възражение по частната жалба в установения срок по чл. 436, ал. 3 ГПК.

Частният съдебен изпълнител е депозирал мотиви на основание чл. 436, ал. 3 ГПК, в които е изложил становище за неоснователност на жалбата. Излага, че по посоченото изпълнително дело не са налице условията посочени в чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК. Релевирани са доводи, че по изпълнително дело № 20218630400989 не са налице и други, предвидени в чл. 433, ал. 1 от ГПК условия за прекратяване, а евентуално изтекла погасителна давност не е сред посочените основания. Изложени са съображения, че съдебният изпълнител не е

компетентен да установява изтекла погасителна давност, относно вземанията по изпълнителния лист, както и че същата може да бъде установена в производство по чл. 439 от ГПК, като решението по уважения иск е основание за прекратяване на изп. дело по чл. 433 ал. 1, т.7 от ГПК.

Софийски градски съд, като прецени събраните доказателства, доводите на страните и изложените от ЧСИ мотиви, намира следното:

Производството по изпълнително дело № № 20218630400989 по описа на ЧСИ С.Х., рег. № 863 на КЧСИ е образувано по молба вх. № 23057/14.04.2021 г. на взыскателя „Т.С.“ЕАД въз основа на Изпълнителен лист от 30.03.2021 г., издаден в заповедно производство /чл. 410 от ГПК/ по гр. дело № 50279/2019г. на СРС, 47-ми състав срещу длъжника Б. М. Д. за заплащане на сумите описани в изпълнителния лист суми, както и такси и разноски в изпълнителното производство. С молбата за образуване на изпълнителното дело, взыскателят е възложил и правомощия на съдебния изпълнител по чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ.

На 19.04.2021 г. е била изготвена покана за доброволно изпълнение до длъжника, както и съобщение за образуване на изпълнително дело, която е била връчена на 27.04.2022 г. по реда на чл. 47 ГПК чрез залепване на уведомление, за което е приложен и протокол за действия на връчители.

Със запорни съобщения от 19.04.2021г. са наложени запори на банкови сметки на длъжника в три банки.

На 05.11.2021 г. е подадено искане с вх. № 59127/05.11.2021 г. до ЧСИ С.Х., рег. № 863 на КЧСИ от длъжника по делото Б. М. Д. за прекратяване на изпълнителното дело поради некоректно издаден изпълнителен лист, към което е приложено заявление, в което са описани основанията за това. Видно от посоченото заявление, длъжникът се е позовал на това, че изпълнителният лист е бил неправилно издаден поради това, че периодите, посочени в него не отразяват коректно пренасяната топлинна енергия от ТЕЦ София до обектите. Наред с това в заявлението, длъжникът прави възражение за изтекла в негова полза погасителна давност на вземанията на „Т.С.“ ЕАД.

С разпореждане от 08.11.2021 г., ЧСИ С.Х. е отказала да прекрати изпълнителното дело № 20218630400989 като е приела, че не са налице основания за прекратяване на производството по делото.

На 27.01.2022 г. е депозирана жалба от длъжника Б.Д. срещу отказа на ЧСИ С.Х. за прекратяване на изпълнителното дело.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимост на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 436, ал. 1 ГПК, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на инстанционен контрол, с оглед разпоредбата на чл. 435, ал. 2, т. 6 ГПК, поради което съдът намира, че същата е процесуално допустима.

По основателност на жалбата:

В разпоредбата на чл. 435 ГПК законодателят е предвидил императивно и изчерпателно кои действия на съдебния изпълнител подлежат на обжалване по този ред и съответно от кои страни. Съгласно чл. 435, ал. 2, т. 6 ГПК, длъжникът може да обжалва отказа на съдебния изпълнител да спре, прекрати или приключи принудителното

изпълнение. Разпоредбата на чл. 435, ал. 2 от ГПК е императивна и не може да се тълкува разширително. Не е предвидена правна възможност за обжалване и на други действия, с които длъжникът счита, че са нарушени правата му, тъй като в ГПК няма обща разпоредба даваща възможност за обжалване на всички действия на съдебния изпълнител, които страната по делото счита, че са незаконосъобразни.

Предмет на настоящото производство по обжалване на отказа на съдебния изпълнител да прекрати изпълнителното производство е наличието или липсата на основания, осуетяващи реализацията на правото на вискателя в рамките на образуваното вече изпълнително производство, съответно законосъобразността на постановения отказ. Тези основания за прекратяване на изпълнителното производство са изрично и лимитативно изброени в чл. 433 ГПК.

Съгласно чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК изпълнителното производство се прекратява с постановление, когато вискателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години. В доктрината и съдебната практика е трайно установено разбирането, че прекратяването на изпълнителното производство поради т. нар. "перемпция" настъпва по силата на закона, а съдебният изпълнител може само да прогласи в постановление вече настъпилото прекратяване, когато установи осъществяването на съответните правно релевантни факти.

Съгласно Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 2/2013 г., ОСГТК на ВКС изпълнителният процес съществува само доколкото чрез него се осъществяват един или повече конкретни изпълнителни способности. В изпълнителното производство за събиране на парични вземания може да бъдат приложени различни изпълнителни способности, като бъдат осребрени множество вещи, както и да бъдат събрани множество вземания на длъжника от трети задължени лица. Прекъсва давността предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ: насочването на изпълнението чрез налагане на заповест или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещь, назначаването на пазач, насочването и извършването на продан и т. н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. В изпълнителния процес давността се прекъсва многократно - с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ - арг. чл. 116, б. "в" ЗЗД. Вискателят трябва да поддържа със свои действия висиящността на изпълнителния процес като внася съответните такси и разноски за извършването на изпълнителните действия, изграждащи посочения от него изпълнителен способ (извършване на опис и оценка, предаване на описаното имущество на пазач, отваряне на помещения и изнасяне на вещите на длъжника и др.), както и като иска повтаряне на неуспешните изпълнителни действия и прилагането на нови изпълнителни способности. Съгласно Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 2/2013 г., ОСГТК на ВКС не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др.

В конкретния случай, изпълнителното дело е образувано по молба на вискателя с вх. № 23057/14.04.2021 г..

По отношение на длъжника Б. М. Д. са наложени запори на банкови сметки в три банки на 19.04.2021 г. Налагането на запори върху вземанията на длъжника в налични банкови сметки, открити на негово име по своето същество е годно и валидно изпълнително действие по смисъла на т. 10 от ТР № 2 от 26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г., ОСГТК на ВКС и прекъсва течението на срока на перемпцията и на погасителната давност. Изложеното обуславя извод за законосъобразност на обжалвания отказ на съдебния изпълнител да прогласи прекратяването на изпълнителното производство, като с оглед на което подадената срещу него жалба на длъжника по изпълнението следва да бъде оставена без уважение, както и искането за спиране на изпълнителното дело и вдигането на запорите.

В допълнение, следва да бъде отбелязано, че при прекратяване на изпълнителното производство на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК предявеният за изпълнение изпълнителен лист не губи характера си на изпълнително основание. Или, казано по друг начин, с прекратяването на изпълнителното дело на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК се слага край само на образуваното изпълнително дело, но не се лишава вискателят от възможността, ако изпълнителният лист не е изпълнен, последният отново да поиска започване на изпълнение.

Следва да се посочи също така, че изложените от жалбоподателя оплаквания, касаещи наличието на основания за прекратяване на изпълнителното дело поради погасяване на вземането по изпълнителния лист по давност не могат да се обсъждат от съда в настоящето производство по чл. 435, ал. 2 ГПК, доколкото за тях ГПК предвижда друг ред за защита. В този смисъл, погасяването на вземането по изпълнителния лист по давност може да бъде установена по исков път, чрез предявяване на отрицателен установителен иск по реда на чл. 439 ГПК. В този случай, постановяването от съда на решение за уважаване на иска по чл. 439 ГПК би послужило като основание за прекратяване на изпълнителното дело на основание чл. 433, ал. 1, т. 7 ГПК.

Съдът намира за неоснователни и наведените от жалбоподателя доводи за това, че периодите за вземанията, посочени в изпълнителното дело са различни от тези, описани в изпълнителния лист – съответно 30.08.2019 г. - 19.04.2021 г. В тази връзка, видно от издадения изпълнителен лист, длъжникът е осъден да заплати сумата от 2694,72 лв. главница – представляваща стойността на незаплатена топлинна енергия за периода от м. 05.2015 г. до м. 04.2017 г. Видно от поканата за доброволно изпълнение, длъжникът е поканен да заплати посочената главница от 2694,72 лв., без в поканата да е конкретизиран периодът, за който тази главница е дължима. В поканата е посочена само законната лихва върху посочената главница /от 2694,72 лв./, която е изчислена от съдебния изпълнител, че е в размер на 447,62 лв. за периода, за който същата се дължи от 30.08.2019 г. до 19.04.2021 г. - датата на поканата за доброволно изпълнение. Поради изложеното, съдът намира за неоснователни релевираните оплаквания, че изпълнителният лист е бил неправилно издаден поради това, че периодите за вземанията, посочени в изпълнителното дело са различни от тези, описани в изпълнителния лист.

Във връзка с изложеното, настоящият съдебен състав намира, че обжалваният отказ на ЧСИ С.Х. да прекрати изпълнителното дело е законосъобразен и поради това жалбата за неговата отмяна се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № № 264592/27.01.2022 г., подадена от Б. М. Д. срещу отказ на ЧСИ С.Х., рег. № 863 на КЧСИ за прекратяване на производството по изпълнително дело № 20218630400989 на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, обективиран в резолюция от 08.11.2021 г. по искане на длъжника с вх. № 59127/05.11.2021 г.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване по аргумент от 437, ал. 4 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____